tuhkur pulmalistele minna, ning peigmehe kohuse kõrge külge lasteb kaasamaene üks-
paar kindid ehk paar kukki mõõga kõrvale
mis ühe mehise töö palgaks peavad saama
ning pulmarong jõuab jälle edasi. Ülevihk
saab seepärast ära päästetud, et peigmehe koda
martsivõtjad pulmarongi tulekust märki
saaksid, et nad wõiksid für kohe saead
jõuda lauale kanda. Läbi ehitatud pein
wõtawa õue füter laulvad naesed kaastavõ

Tere nüüd, pere isad, kaske käne!
Tere nüüd, pere emad, k. k.
Tere, te uusi peimpere!
Waatake nüüd isa, waadake nüüd ema
See teile nüüd anti aida luukest
Ja anti Teile tugitar teile abiks!
Andke tal' weel õpetusi!
Ella elu wiisigi!
Elage für iluaste,
Tehke töödа tangal wiisil,
Et ei jõunu mürinad
Ega kambrer kõrinad
Reheal ei niiu kealta.
Süs sind peakse sünnuneksi,
Isa se kaunist kasvatanud,
Ema se õiet õpetanud.

Peinkoor laulvad aga kaduraluar wõerid wastuwõtter, iseäranis peigmehe õed:

~~Peinkene poisikene,~~
~~Kuhu teie kaewa wiibisite?~~

~~Meie aiasaun ootasime,~~
~~Kuke laes~~
Minu ella wennakene!
Eile lätsid sui see poisi
Täna tulid sui see isa,
Toid naisutse tulleriagi,
Laiaküüja saanirjagi,
Wandalüüja wankrijagi,
Kaaneaja aaja kõrwaarse.

Õue füter pidi wõõre poani wankre ehk saani eest kohuse nii pea kohe päärtetud saama. Seal olid für peinkoor ka agarad wõõred mehed, kes peigmehe lõuga külgi kaitsjad. Kes nüüd peigmehe lõuga kraapis pealt maha tõmbas, see sai annud lõuga küllest kingitusest. Õue füter tarti jälle pürgi nagu pruudi koju ja fündinud oli. Isameer löõb nüüd enne pruudi tuppaminekut wälimise ukse piida peale oma mõõga otsaga risti. Pruudi wõtab wankrelt ehk saanilt üks peimpoiss külle ning wiib teda tuppa ukse alla walge palaka peale mahapanner. Isameer ja teine peimpoiss lõõvad pruudi pea kohal ukse juurer tärinal pistatsiku mõõkadi kokkan, ning peigmehe isa kallab sel silmapilgul pruudile mat ehk kilimit kaenu pähe ütelder:

„ Sihtse sahtse kaerad kahanad
„ Sihtse kähtse seenud seenad